

Kulturkollisjon var ikke uventet

101141

Av P. O. STORLID, Stavanger

Ingen fremmed er noengang blitt norsk statsborger etter anmodning fra den norske stat. Hver enkelt har selv søkt om å bli det. Det foregår slik: Når andre krav er oppfylt, undertegner den fremmede en erklæring om at han kjenner og vil respektere og forsvare den norske forfatning. En kontrakt er dermed inngått mellom han og det norske samfunn, som han tillates å tre inn i.

Ved kontraktbrudd fra en part er den annen ikke lenger bundet av den. I foreliggende tilfelle: En som på falske premisser etter søknad er blitt norsk statsborger, må kunne få statsborgerkapet

annulert og bli utvist fra riket. Slikt kontraktbrudd foreligger, når han føler seg bundet av lojalitetsplikt stridende mot norsk lov. Vi kan ikke ha borgere av fremmed herkomst som f.eks. setter muslimteologiske påbud fra Ayatollah Khomeiny over Norges lover. Borger av fremmed stat som gjør det, kan uten videre utvises.

Det er patetisk i disse dager å høre opprørte kommentarer fra politikere og pressefolk som i forbindelse med mordtrusselen mot bl.a. en norsk forlegger har oppdaget virkeligheten. De har oppdaget den virkelighet som hele tiden har vært der, og som noen i Arevis har forsøkt å fortelle dem om, en virkelighet som de har avvist som rasisme, ugrunnet

fremmedfrykt, nisselumentallitet og mye annet rart. Nå nærmer tiden seg da en del av dem vil måtte be om politibeskyttelse. Men sin egen skygge kan de ikke hoppe over.

De har ingen unnskyldning for det de har brakt oss opp i. Det er ingen unnskyldning at de verken leste Koranen eller satte seg inn i islamak kultur og rettspraksis, som de alle hadde anledning til, og enda lot som om de hadde greie på det de skrev og snakket om. Det finnes ingen unnskyldning for at de i stedet slo om seg med innholdsløse flokler og skjellsord mot folk som hadde gjort det, og med stort hell hindret dem i å bringe viktig informasjon fram. I sammenligning med dem fremstår regjeringen som skaffet oss 9. april som en samling framsynte statsmenn. De har handlet ille mot Norge, og også mot de fremmede.

Fremmede religioner og kulturer skal aktes. Der er for den saks skyld også meget edelt i islam ved siden av det andre. Men mange av verdens kulturer er innbyrdes uforlikelige. Derfor skal man ikke skape unødige konflikter ved å blande deres bærende. Hvor mye skulle til av kunnskapsløshet og naivitet for ikke å forstå dette? Finnes også andre grunner til den systematiske desinformasjon vi har vært utsatt for?

En sammenligning: En nordmann kom nylig hjem fra Qatar, utvist fordi det var blitt oppdaget at han hadde fem elbokser i et privat skap. Han ble mildt behandlet, ettersom han slapp med utvisningen. Myndighetene i Qatar var i sin fulle rett. De som vil være der, skal lyde landets lov. Passer det ikke, skal de ut. Slik må det være også her.

Nå ser vi på TV demonstrerende fanatikere i Oslo flerre i stykker plakater med «Ja til ytringsfrihet», og norske bokhandlere som ikke selger en viss bok «av hensyn til personalets sikkerhet». Vi har fått «norske» politikere som har forstått så lite av vårt livsmønster at de ikke skjener at utsagn om å følge ayatollahens drapsordre kunne skape problemer. Dette er terroren i sitt fjerne stadium.

Det var noen i politikk og presse som i velvilligste fall smilte av oss som forsøkte å fortelle dem at dette usvikelig sikkert ville komme. Nå er det kommet, og smilet størket. Hva sier de nå? Her er blitt så underlig taust.